

12 Φεβρουαρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ CYPRUS ASBESTOS
MINES CO. LTD.,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΟΜΟ, ΚΕΦ. 113,

και

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ Γ. ΣΥ-
ΚΟΠΕΤΡΙΤΗΣ ΛΤΔ.

(Πολιτικές Εφέσεις Αρ. 7985, 7986).

-
- 5 Πολιτική Δικονομία — Έφεση — Ποίοι έχουν δικαίωμα εφέσεως —
Οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, Θ.35, Καν.3 και 5 — Το
θέμα διέπεται από τον Καν. 3 και όχι τον Καν. 5 — Αίτηση διαλύ-
σεως εταιρείας — Κατά πόσο πιστωτές, που παρουσιάστηκαν
στην πρωτόδικη διαδικασία, δικαιούνται, χωρίς, άδεια να καταχω-
ρήσουν έφεση, αν τα ονόματά τους δεν περιλαμβάνοντο στον
10 τίτλο της αιτήσεως — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα —
Επηρεαζόμενα πρόσωπα, που δεν εμφανίστηκαν στην πρωτόδικη
διαδικασία δεν μπορούν να καταχωρήσουν έφεση χωρίς προηγου-
μενη άδεια, η οποία, όμως, σε μερικές περιπτώσεις είναι τυπική.

- 15 Οι πιο πάνω εφέσεις καταχωρήθηκαν χωρίς προηγούμενη άδεια
από τους εργαζομένους-πιστωτές της εφεσίβλητης εταιρείας, οι
οποίοι είχαν λάβει μέρος στην πρωτόδικη διαδικασία της αιτήσεως
της εταιρείας Δημητράκης Γ. Συκοπετρίδης Λτδ. για διάλυση της
εφεσίβλητης εταιρείας και από τον Γενικό Εισαγγελέα εκ μέρους
του Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων, του Διευθυ-
νή Εσωτερικών Προσόδων και της Κυπριακής Δημοκρατίας, που
δεν είχαν λάβει μέρος στην πιο πάνω πρωτόδικη διαδικασία.

- 20 Με βάση την νομική αρχή, που προκύπτει από το πιο πάνω περι-
ληπτικό σημείωμα, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προδι-
καστική ένσταση ως προς τους εφεσεύοντες εργαζομένους-
πιστωτές, αλλά την δέχθηκε ως προς την Έφεση του Γενικού Ει-
σαγγελέα.

Διαταγή σύμφωνα με τα πιο πάνω.

- 25 Αναφερόμενες αποφάσεις:

In re Securities Insurance Company [1894] 2 Ch. 410

In re Silkstone Fall Colliery Company [1875-76] 1 Ch. D. 38.

Προδικαστική ένσταση.

Προδικαστική ένσταση από τον δικηγόρο της εφεσίβλητης εταιρείας αναφορικά με την εγκυρότητα των εφέσεων που καταχωρήθηκαν με βασικό λόγο ότι οι εφεσεύοντες και στις δύο περιπτώσεις δεν ήταν διάδικοι με τη νομική έννοια της λέξης ούτε πρόσωπα που έλαβαν μέρος στη διαδικασία ως διάδικοι και δεν μπορούσαν να καταχωρήσουν έφεση χωρίς την άδεια του Εφετείου. 5

A. Σκορδής, για τους εφεσεύοντες στην Έφεση 7985. 10

M. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Τ. Πολυχρονίδου (Δ/δα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Ε. Ιακωβίδου (Δ/δα), για τους εφεσεύοντες στην Έφεση 7986.

Αμ. Θεοδούλου με Κ. Παπαχριστοφόρου, για τους εφεσίβλητους. 15

Χρ. Γεωργιάδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος/αιτήτρια στην αίτηση για διάλυση.

Cur. adv. vult.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωση την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι πιο πάνω εφέσεις, που ύστερα από αίτηση των δικηγόρων αποφασίστηκε να ακουστούν μαζί γιατί και στις δύο εγείρονται οι ίδιοι λόγοι έφεσης, στρέφονται εναντίον απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού που δόθηκε στις 21/10/1989 στην αίτηση 168/89 Δημητράκης Γ. Συκοπετρίτης, από τη Λεμεσό, για διάλυση της εφεσίβλητης εταιρείας The Cyprus Asbestos Mines Ltd. 20
25

Η Έφεση 7985 καταχωρήθηκε εκ μέρους όλων των εργαζομένων πιστωτών της εφεσίβλητης εταιρείας και η Έφεση 7986 από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας εκ μέρους του Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών 30

Ασφαλίσεων, του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων και/ή της Κυπριακής Δημοκρατίας σαν πιστωτών της εφεσίβλητης εταιρείας.

5 Ο δικηγόρος της εφεσίβλητης εταιρείας ήγειρε προδικαστική ένσταση όσον αφορά την εγκυρότητα των εφέσεων που καταχωρήθηκαν με βασικό λόγο ότι οι εφεσείοντες και στις δύο περιπτώσεις δεν ήταν διάδικοι με τη νομική έννοια της λέξης ούτε πρόσωπα που έλαβαν μέρος στη διαδικασία ως διάδικοι και κατά συνέπεια δεν μπο-
10 ρούν να θεωρηθούν διάδικοι στην προκειμένη περίπτωση, και δεν μπορούσαν να καταχωρήσουν έφεση, χωρίς την άδεια του Εφετείου.

15 Ο ισχυρισμός του ευπαίδευτου δικηγόρου της εφεσίβλητης εταιρείας είναι πως διάδικοι, σύμφωνα με την ερμηνεία της λέξης όπως δίνεται στους Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμούς, σημαίνει τον ενάγοντα ή τον εναγόμενο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που αναφέρεται στα δικό-
20 γραφα ως διάδικο. Στην προκειμένη περίπτωση ισχυρίστηκε πως οι εφεσείοντες δεν ήταν διάδικοι με τη νομική έννοια της λέξης ούτε ήταν πρόσωπα που έλαβαν μέρος στη διαδικασία στην Αίτηση 168/89 εναντίον της οποίας στρέφονται και οι δύο εφέσεις. Αναφορικά με την Έφεση 7986 πρόσθεσε πως εν πάση περιπτώσει οι εφεσείοντες
25 δεν είναι πρόσωπα που τα ονόματά τους εμφανίζονται στα σχετικά πρακτικά της διαδικασίας ή που σε οποιοδήποτε στάδιο παρουσιάστηκαν ή έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη διαδικασία.

30 Οι ευπαίδευτοι δικηγόροι των εφεσειόντων και στις δύο εφέσεις ισχυρίστηκαν πως η στενή ερμηνεία την οποία προσπαθεί να δώσει ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης εταιρείας σε περιπτώσεις διάλυσης εταιρειών ή πτωχεύσεων δεν μπορεί να εφαρμοσθεί και αναφέρθηκαν σε αριθμό νομικών αυθεντιών σύμφωνα με τις οποίες σε υποθέσεις τέτοιας φύσης, έφεση μπορεί να καταχωρηθεί
35 χωρίς άδεια του Δικαστηρίου από οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με τα πρακτικά του

Δικαστηρίου παρουσιάστηκε στην πρωτόδικη διαδικασία.

Ο ισχυρισμός αυτός φαίνεται και στην ειδοποίηση της έφεσης σύμφωνα με την οποία οι εφεσείοντες και στις δύο εφέσεις είναι πιστωτές που εμφανίστηκαν κατά την ακρόαση της Αίτησης 168/89, την απόφαση της οποίας εφεσιβάλλουν. 5

Πριν προχωρήσουμε στην εξέταση του θέματος κατά πόσο οι πιο πάνω εφέσεις μπορούσαν να καταχωρηθούν χωρίς άδεια του Δικαστηρίου θ' αναφερθούμε στις σχετικές πρόνοιες τόσο των Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμών όσο και των αντίστοιχων θεσμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας, καθώς επίσης και στην ερμηνεία που έχει δοθεί σ' αυτούς σε διάφορες αποφάσεις. 10

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης εταιρείας, σε υποστήριξη της προδικαστικής ένστασής του, έκαμε αναφορά στη Διαταγή 35 των Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμών με ιδιαίτερη έμφαση στο θεσμό 5 της Διαταγής 35, και υπόβαλε πως μια και οι εφεσείοντες δεν ήταν διάδικοι κάτω από την αυστηρή έννοια του όρου διάδικος, δεν μπορούσαν να καταχωρήσουν τις πιο πάνω εφέσεις χωρίς άδεια του Δικαστηρίου. Οι μόνοι διάδικοι που μπορούσαν να εφεσιβάλουν την επίδικη απόφαση, πρόσθεσε, ήταν ο αιτητής στην αίτηση διάλυσης και η καθ' ης αίτηση εφεσίβλητη εταιρεία. 15 20

Ο θεσμός 5 της Διαταγής 35 στον οποίο έκαμε αναφορά ο ευπαίδευτος δικηγόρος της εφεσίβλητης εταιρείας δεν αναφέρεται στο δικαίωμα καταχώρησης έφεσης αλλά στην υποχρέωση για επίδοση της ειδοποίησής έφεσης σε πρόσωπα που επηρεάζονται από την εφεσιβαλλόμενη απόφαση καθώς και την εξουσία του Δικαστηρίου να διατάξει επίδοση της έφεσης σε οποιοδήποτε πρόσωπο που δεν ήταν διάδικος στην αγωγή. Ο θεσμός προνοεί ρητά τα εξής:- 25 30

"5. The notice of appeal shall, within the appropriate period prescribed by rule 2 of this Order, be served 35

5 together with an office copy of the judgment or order
 appealed from upon all parties directly affected by the
 appeal, and it shall not be necessary to serve parties not
 so affected; but the Court of Appeal may direct notice
 10 of the appeal to be served on all or any parties to the
 action or other proceeding, or upon any person not a
 party, and in the meantime may postpone or adjourn the
 hearing of the appeal upon such terms as may be just,
 and may give such judgment and make such order as
 15 might have been given or made if the persons served
 with such notice had been originally parties."

Ο θεσμός που τυγχάνει εφαρμογής στις πιο πάνω εφέ-
 σεις είναι ο θεσμός 3 της Διαταγής 35 που προνοεί τα
 εξής:-

15 "3. All appeals shall be by way of rehearing and shall
 be brought by written notice of appeal filed, within the
 appropriate period prescribed by rule 2 of this Order,
 with the Registrar of the Court appealed from, together
 with an office copy of the judgment or order complained
 20 of (Form 28)."

Είναι μέσα στα πλαίσια του θεσμού αυτού που μπορεί
 να εξετάσει κανείς ποιά πρόσωπα δικαιούνται να κατα-
 χωρήσουν έφεση. Στις σημειώσεις στο περιθώριο της
 Διαταγής 35, θεσμός 3, στους Περί Πολιτικής Δικονομίας
 25 Θεσμούς γίνεται παραπομπή στην αντίστοιχη πρόνοια
 των Θεσμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας και
 ειδικά στο "Order" 58, "r."1 των Θεσμών που ήταν σε ισχύ
 την 1η Ιανουαρίου, 1954, ημερομηνία που οι Περί Πολιτι-
 κής Δικονομίας Θεσμοί, Κεφ. 12, οι οποίοι αντικατάστη-
 30 σαν τους προηγούμενους θεσμούς, τέθηκαν σε εφαρμογή
 σύμφωνα με τον Περί Δικαστηρίων Νόμο 40/1953.

Στις σημειώσεις στο Annual Practice του 1956, στη σε-
 λίδα 1244, κάτω από τον τίτλο "What Persons May
 Appeal" διαβάζουμε τα εξής:-

"Persons not Parties.-Persons not parties on the record may, by leave obtained on ex parte application to the C. A., appeal from a judgment or order affecting their interests, as under the old practice (*Markham v. Markham* [1880], 16 Ch. D. 1; *A.-G. v. Ailesbury* [1886], 16 Q.B. D. p. 412; *Re Securities Insurance Co.* [1894] 2 Ch. 410; *Seton*, 824, 825; and see *Re Youngs* [1885], 30 Ch. D. 421; *The Millwall* [1905], P., p. 162, C.A.); ..."

Πιο εκτεταμένη αναφορά γίνεται στις σημειώσεις στο "Order" 58, "r."3 των αγγλικών Θεσμών στο Annual Practice 1960, στη σελίδα 1658 ως εξής:-

"Who may appeal.

Any party to the action may appeal (for example, one alone of several plaintiffs *Beckett v. Attwood* [1881], 18 Ch. D. at pp. 56, 57), and also any person served with notice of the judgment or order under O. 16, r. 40. but in addition, in accordance with old Chancery practice, any person may appeal by leave (obtained on ex parte motion to the Court of Appeal) if he could by possibility have been made a party to the action by service (per Jessel, M.R., in *Crawcour v. Salter* [1862], 30 W.R. 329; *In re Youngs, Doggett v. Revett* [1885], 30 Ch. D. 421; *The Millwall* [1905] P. 162; *Re Hambrough's Estate, Hambrough v. Hambrough* [1909] 2 ch. 620 at pp. 625, 626; *Re B. (an infant)* [1958] 1 Q. B. 12, C.A.). It does not require much to obtain leave: a person making out a prima facie case that he is a person interested, aggrieved or prejudicially affected by the judgment or order and should be given leave, will obtain it; but he cannot appeal without it (*Re Securities Insurance Co.* [1894] 2 Ch. 410, C.A. See also *Re Markham* [1880], 16 ch. D. 1, C. A.; *A.-G. v. Ailesbury* [1885], 16 Q. B. D. 412; *Re Ferdinand, Ex-Tsar of Bulgaria* [1921] 1 Ch. 107, C. A., at p. 110). If a person, not on the record, applies for leave to appeal as soon as he knows of the judgment or order, he will be

allowed the necessary extension of time for appealing (Re *Padstow Total Loss Association* [1882], 20 Ch. D. 137)."

5 Στο σύγγραμμα *Palmer's Company Law*, 1982, Τόμος 1, στη σελίδα 1140, παράγραφο 85-29 αναφέρεται πως:-

"Creditors and contributories who appeared at the hearing of the petition can appeal but those who did not appear cannot appeal without special leave."

10 Επίσης στο σύγγραμμα *Core-Browne on Companies*, 44η Έκδοση, Τόμος 2, στην παράγραφο 31.12 διαβάζουμε τα πιο κάτω στη σελίδα 31.036:-

15 "Any party who appeared in the court of first instance, including creditors or contributories supporting or opposing the petition, can appeal, but creditors or contributories who did not appear cannot appeal without special leave. ... "

20 Σε υποστήριξη της πιο πάνω γνώμης και στα δύο συγγράμματα γίνεται αναφορά στις υποθέσεις *In re Securities Insurance Company* [1894] 2 ch. 410 (C.A.) και *In re Silkstone Fall Colliery Company* [1875-76] 1 Ch. D. 38 (C.A.).

25 Στην υπόθεση *In re Securities Insurance Co.* (που αναφέρεται πιο πάνω) διαβάζουμε τα πιο κάτω στην απόφαση του LINDLEY, L.J., στις σελίδες 412 και 413:-

30 "I think that our decision must be in favour of the preliminary objection. A petition is presented by the liquidator of a company for an arrangement under the Joint Stock Companies Arrangement Act, 1870. The Appellants are gentlemen who might have attended and appeared in Court upon that petition but did not. It seems a little doubtful whether they were present at the

meeting which was convened before the petition came on; but if they were they did not raise any objection. Now, without having been present upon the petition, they appeal without leave. They are not out of time, for they served their notice of appeal within three weeks after the date of the order sanctioning the scheme; and the question is whether they have any right to appeal without leave. Upon looking at the matter closely, I have very little doubt that they have not. ...

5

.....

10

.....

Now, what was the practice of the Court of Chancery before 1862, and what has it been since? I understand the practice to be perfectly well settled that a person who is a party can appeal (of course within the proper time) without any leave, and that a person who without being a party is either bound by the order or is aggrieved by it, or is prejudicially affected by it, cannot appeal without leave. It does not require much to obtain leave. If a person alleging himself to be aggrieved by an order can make out even a prima facie case why he should have leave he will get it; but without leave he is not entitled to appeal.

15

20

.....

... I think the rule under the old Chancery practice is perfectly well settled; and even in the winding-up of companies with which I was once familiar, I do not recollect a case of a person who alleged himself to be aggrieved appealing without leave, unless he had in some way or other made himself a party to the proceedings. I am of opinion that the objection must prevail."

25

30

Και στην ίδια υπόθεση στη σελίδα 414, στην απόφαση του KAY, L.J., διαβάζουμε τα πιο κάτω:-

5 "... and I think it was the invariable practice of the Court of Chancery, where a person was not a party on the record, to treat him as not entitled to appeal against an order made in the cause or matter, although he was aggrieved by it, without getting leave; but if he is aggrieved by it it is very easy for him to obtain leave. I do not think there is any hardship in applying that very convenient rule to a case like this. ... They were not present, and did not oppose it. In fact, they have not in 10 any way whatever made themselves parties to this proceeding in the winding-up; and, not having done so, they seem to have felt it was a case in which they could not appeal without getting leave."

15 Στην υπόθεση *In re Silkstone* (που αναφέρεται πιο πάνω) όπου διάφοροι μέτοχοι της υπό διάλυση εταιρείας που παρουσιάστηκαν κατά την ακρόαση της αίτησης για διάλυση εφεισβάλαν την απόφαση, το Εφετείο δέχτηκε την έφεσή τους έστω και αν αυτή καταχωρήθηκε χωρίς άδεια του Δικαστηρίου.

20 Από τις πιο πάνω αυθεντίες είναι καθαρό πως σε περιπτώσεις αιτήσεων για διάλυση εταιρείας, έφεση μπορεί να υποβληθεί από τον αιτητή, τον καθ' ου η αίτηση, καθώς και από οποιοδήποτε πρόσωπο του οποίου τα 25 συμφέροντα επηρεάζονται νοουμένου ότι το πρόσωπο αυτό παρουσιάστηκε στην πρωτόδικη διαδικασία και η παρουσία του αναφέρεται στη δικογραφία της υπόθεσης. Σε περίπτωση που οποιοδήποτε πρόσωπο ισχυρίζεται πως επηρεάζονται τα συμφέροντά του από μια απόφαση του Δικαστηρίου σε αίτηση διάλυσης εταιρείας, και το οποίο 30 δεν έλαβε μέρος στην πρωτόδικη διαδικασία, μπορεί και πάλιν να εφεισβάλει την απόφαση αυτή αλλά ύστερα από άδεια του Δικαστηρίου έστω και αν σε μερικές περιπτώσεις η άδεια αυτή είναι εκ πρώτης όψεως τυπική.

35 Με βάση τα πιο πάνω ερχόμαστε τώρα να εξετάσουμε κατά πόσο οι εφεισιόντες στις δυο έφεσεις ήταν πρόσωπα που μπορούσαν να θεωρηθούν ότι συμμετείχαν στην πρω-

τόδικη διαδικασία ώστε να εφεσιβάλουν την πρωτόδικη απόφαση χωρίς άδεια του Δικαστηρίου.

Όπως αναφέρεται και στις δυο εφέσεις οι εφεσεύοντες ήταν πρόσωπα που εμφανίστηκαν κατά την ακρόαση της αίτησης ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5

Έχουμε διεξέλθει προσεκτικά τα πρακτικά της όλης διαδικασίας ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου από την έναρξη της διαδικασίας μέχρι την έκδοση της απόφασης. Σύμφωνα με τα πρακτικά αυτά τα πρόσωπα που εμφανίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου και έλαβαν μέρος στη διαδικασία ήταν η αιτήτρια εταιρεία, η καθ' ης η αίτηση εφεσίβλητη εταιρεία, όλοι οι εργαζόμενοι πιστωτές της εταιρείας τους οποίους αντιπροσώπευε ο δικηγόρος κ. Σκορδής και, η κα. Μ. Κυριακού, σαν προσωρινός εκκαθαριστής της εταιρείας. Καμιά εμφάνιση δεν αναφέρεται εκ μέρους του Διευθυντή των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ή της Κυπριακής Δημοκρατίας σαν πιστωτών της καθ' ης η αίτηση εφεσίβλητης εταιρείας.

10

15

Προβλήθηκε ο ισχυρισμός από τον ευπαίδευτο Γενικό Εισαγγελέα πως ο Διευθυντής του Τμήματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων είχε επίσης καταχωρήσει Αίτηση για διάλυση της εταιρείας με αριθμό 173/89 και πως οι δυο αιτήσεις ήταν ορισμένες την ίδια μέρα και, κατά κάποιο τρόπο συνεκδικάζονταν και ότι το Δικαστήριο ενώ καταχώρησε τις εμφανίσεις τους στην Αίτηση 173/89 παράλειψε να καταχωρίσει τις εμφανίσεις τους και στην Αίτηση 168/89.

20

25

Χωρίς να αμφισβητούμε τον ισχυρισμό του ευπαίδευτου Γενικού Εισαγγελέα ότι οι δύο αιτήσεις παρουσιάστηκαν την ίδια μέρα στο Δικαστήριο, δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι τα πρακτικά του Δικαστηρίου στην Αίτηση 168/89, στην οποία γίνεται ειδική αναφορά στα πρόσωπα που παρουσιάστηκαν και έλαβαν μέρος στη διαδικασία της αίτησης αυτής, δεν περιγράφουν ορθά τις εμφανίσεις μια και δεν υπήρξε οποιαδήποτε αίτηση εκ μέρους του ότι

30

35

τα πρακτικά αυτά έπρεπε να τροποποιηθούν γιατί εσφαλμένα δεν αναφέρουν τις εμφανίσεις προσώπων που έλαβαν μέρος στη διαδικασία. Κατά συνέπεια, βρίσκουμε πως είμαστε δεσμευμένοι από το περιεχόμενο των πρακτικών της πρωτόδικης διαδικασίας όπως έχουν διατυπωθεί.

Με βάση τα πιο πάνω ευρήματα καταλήξαμε στο πιο κάτω συμπέρασμα. Τόσο ο αιτητής στην πρωτόδικη διαδικασία όσο και η καθ' ης η αίτηση, όπως επίσης οι εργαζόμενοι πιστωτές της εφεσίβλητης εταιρείας, είχαν το δικαίωμα να εφεσιβάλουν την επίδικη απόφαση. Όμως ο Διευθυντής των Υπηρεσιών Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων και/ή η Κυπριακή Δημοκρατία που σαν πιστωτές δεν εμφανίστηκαν κατά την ακρόαση της πιο πάνω αίτησης δεν μπορούσαν να εφεσιβάλουν την απόφαση χωρίς πριν να πάρουν την άδεια του Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια, η ένσταση της εφεσίβλητης εταιρείας αναφορικά με την Έφεση 7985 απορρίπτεται. Τυγχάνει όμως εφαρμογής όσον αφορά την Έφεση 7986 της οποίας η καταχώρηση θεωρείται άκυρη εξ υπαρχής και πρέπει να απορριφθεί.

Έχοντας όμως υπόψη μας τις πρόνοιες του θεσμού 5 της Διαταγής 35 βρίσκουμε πως οι πιστωτές που αναφέρονται στην Έφεση 7986 είναι πρόσωπα που άμεσα επηρεάζονται από την έφεση και, κατά συνέπεια, δίνουμε οδηγίες όπως η ειδοποίηση της Έφεσης 7985 επιδοθεί σ' αυτούς αν δεν έχει ήδη επιδοθεί ώστε να τους δοθεί η ευκαιρία να λάβουν μέρος στη διαδικασία της έφεσης, και η ακρόαση της έφεσης να συνεχιστεί σήμερα.

30 Τα έξοδα της Έφεσης 7986 θα είναι έξοδα προς όφελος της εφεσίβλητης εταιρείας, τα δε έξοδα της διαδικασίας της ένστασης στην Έφεση 7985 θα είναι έξοδα προς όφελος των εφεσειόντων και σε βάρος της εφεσίβλητης εταιρείας.

Διαταγή ως ανωτέρω.